

ΟΙ ΑΙΩΝΙΕΣ ΑΝΑΒΟΛΕΣ

Είναι γνωστή ἡ ἀπόφαση τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν σχετικὰ μὲ τὸ νομοσχέδιο γιὰ τὴν ἐκλογιμότητα τῶν γυναικῶν. Στὴν πρώτη συνεδρίαση ἔγινε ἰσοψηφία καὶ στὴ δεύτερη ἀπορίφθηκε μὲ **μιά ψήφο!**

Ἔμεινε τώρα νὰ ὑποβληθῇ τὸ νομοσχέδιο στὴ Βουλὴ γιὰ νὰ κρατῆ ὀριστικὰ ἢ τύχη ἰου. Ἀπὸ τότε πέρασαν πάνω ἀπὸ δύο μῆνες καὶ σὺλο αὐτὸ τὸ διάστημα μὲ τις αἰώνιες ἀναβολές, δὲν ἐστάθηκε δυνατὸ νὰ μπῆ τὸ νομοσχέδιο στὴν ἡμερησία διάταξη.

Τὰ ζωτικώτερα συμφέροντα τοῦ μισοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας ἄφησαν ἀδιάφορη τὴν Κυβέρνηση καὶ τὴ Βουλὴ, πὸν φρόντισαν ὡς τόσο νὰ ἱκανοποιήσουν κάθε εἴδους συμφεροντάκια διαφόρων ἐκλογέων.

Μπροστὰ στὴν ἀδιαφορία αὐτὴ δὲ μᾶς μένει τίποτ' ἄλλο παρὰ ἡ **ἐπίμονη καὶ ἀδιάκοπη ἐνέργεια**. Αὐτὴ τὴν τακτικὴ ἀκολουθεῖ δύο μῆνες τώρα ἡ **Εκτ. Επ.** τοῦ Συνδέσμου μαζί μὲ τὴν Ἐπιτροπὴ τζήφου. Εἶδαμε πολλοὺς βουλευτές. Χορτάσαμε ἀπὸ ὑποσχέσεις καὶ ὠραῖα λόγια. Ἀκούσαμε καὶ παλαιοντολογικὰ ἐπιχειρήματα πὸν εἶχαμε τὴν ὑπομονὴ νὰντικρούσομε. Γιὰ τὴν ὥρα ὅμως δὲν ἔγινε τίποτα.

Πρέπει νὰ τὸ καταλάβομε καλὰ ἐμεῖς οἱ γυναῖκες. Μόνο γιὰ νὰ ἡσυχάσουν ἀπὸ τις ἐνοχλήσεις μας μπορεῖ νὰποφασίσουν νὰ μᾶς δώσουν δικαιώματα πὸν ἡ Νέα Τουρκία νόμισε **ἀπαραίτητο** νὰ δώσει στὶς γυναῖκες γιὰ νὰ προχωρήσει στὸ δρόμο τῆς προόδου πὸν τῆς ἐχάραξε ὁ Μεγάλος Ἀναμορφωτῆς τῆς.

Οἱ δικοὶ μας οἱ πολιτικοὶ δὲ λογαριάζουν ἂν εἶναι δίκιο, ἂν εἶναι ὠφέλιμο γιὰ τὸν τόπο, ἂν εἶναι λογικὸ νὰ πάρεῖ καὶ ἡ Ἑλληνίδα ὑπόσταση **ἀνθρώπου**, μὲ ἐλεύθερη γνώμη γιὰ τὰ ζωτικὰ συμφέροντα τοῦ τόπου τῆς.

Μᾶς φέρουν ἀδιάκοπα τὸ ἐπιχείρημα : **Οἱ γυναῖκες δὲν ἐνδιαφέρονται.**

Κι ἐμεῖς τοὺς ἀπαντοῦμε πάλι ἀδιάκοπα :

ἴσια ἴσια γιὰ νὰ τις ἀναγκάσομε νὰ ἐνδιαφερθοῦν γιὰ ὅ,τι ἔχει χρέος κάθε πολίτης νὰ ἐνδιαφέρεται, πρέπει νὰ συμμετέχουν στὶς κοινὲς εὐθύνες.

Ἐπειτα αὐτὴ τὴ στιγμή εἶναι τόσο παράνομο, τόσο γελοῖο, νὰροῦνται στὴ γυναῖκα ἐκεῖνο πού, κατὰ τις ἐγκυρότερες γνώμες τῶν ἐδικῶν ἐπιστημόνων, τῆς **χορηγεῖ ὁ νόμος, τὴν ἐκλογιμότητα, πὸν δὲν τὴν**

ξεχωρίζει πουθενά κανένας νόμος από το δικαίωμα του εκλέγειν, πού μόνο ἀηδία και ἀγαπάχηση προκαλοῦν αὐτοὶ οἱ διαταγμοὶ κι αὐτὲς οἱ ἀναβολές.

Τελειώσατε ἐπὶ τέλος. Πέστε μας καθαρὰ τί πιστεύετε. Χρονολογήσατε τέλος πάντων τὸν ἑαυτὸ σας. Ἄν ἐπιθυμῆτε νὰ σᾶς κατατάξουμε πρὶν ἀπὸ τὸ 21 νὰ τὸ μάθομε. Φυσικὰ ὅλα τὰ φαινόμενα μᾶς πείθουν ὅτι κάτι τέτιο συμβαίνει.

Οἱ ἀρχαιολόγοι δὲ χρειάζονται πολλὰ πράγματα γιὰ νὰ καθορίσουν τὴν ἐποχὴ ἐνὸς ἀρχαιολογικοῦ μνημείου. Μιὰ καμπύλη, ἓνα γράμμα, ἓνα κόσμημα τοῦς φτάνουν. Καταλαβαίνουν ἂν ἀνήκει στὴ μινωϊκὴ ἢ στὴν κλασικὴ

ἐποχὴ. Κάποτε, ὁ ἱστορικὸς τοῦ μέλλοντος, ζητώντας νὰ τοποθετήσῃ χρονολογικὰ τὴν ἐποχὴ μας, σύμφωνα μὲ τὴν ἰδεολογία της, δὲ θάχει νὰ κοπιάσῃ και πολύ. Φτάνουν ἢ ἐπαναφορὰ τῆς καθαρεύουσας στὰ δημοτικὰ σχολεῖα, τὸ ξανάνοιγμα τοῦ οἴκου τῶν Βούρλων και ἡ ἀπόφαση τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ τὴν ἐκλογιμότητα τῶν γυναικῶν στὶς δημοτικὲς ἐκλογές, γιὰ νὰ τὴν τοποθετήσῃ ἀπάνω κάτω στὴν ἴδια ἐποχὴ μὲ τὴν ἐκκλησιαστικὴ σύνοδο τοῦ Μεσαίωνα ποὺ συζητοῦσε ἂν οἱ γυναῖκες ἔχουν ψυχὴ. Καὶ δὲ θὰ πέσει ἔξω.

Αὔ. Θ.